

trædepuderne kan være tegn på problemer med fugtig strøelse i de enkelte kyllingehuse, hvilket medfører dårligere velfærd blandt kyllingerne. Hvis overvågningen fører til gentagne eller større anmærkninger vedrørende kyllingerne fra de enkelte besætninger, skal embedsdyrlægen indberette forholdet til den lokale fødevareregion.

Overvågningen på slagterierne foreslås suppleret med en stikprøvebaseret velfærdskontrol ude i kyllingebesætningerne. Denne kontrol, som foreslås foretaget af dyrlæger fra fødevareregionerne med særlig indsigt i dyrevelfærd, har til formål at undersøge forhold i de enkelte kyllingehuse, som kan have betydning for kyllingernes velfærd, herunder den fysiske indretning og den daglige driftsledelse mv. Hvis overvågningen på slagterierne afslører problemer med dyrevelfærden i bestemte besætninger, foreslås det tillige, at fødevareregionernes dyrlæger følger op på indberetninger fra slagterierne. Det kan f.eks. ske ved, at dyrlægerne om nødvendigt aflægger kontrolbesøg på den pågældende bedrift, eller eventuelt anmoder producenten om at udarbejde en redegørelse over de tiltag, der er nødvendige for at rette op på de konkrete problemer i besætningen. Producenten vil kunne indhente kvalificeret rådgivning fra f.eks. Landskontoret for Fjerkrærådgivning.

Det foreslås, at overvågningsordningerne suppleres med et passende sanktionssystem. Lovforslaget giver således fødevareregionerne en række forskellige reaktionsmuligheder. En af disse muligheder er, at fødevareregionen skønsmæssigt kan påbyde en kyllingeproducent at nedsætte belægningen af kyllinger i et kyllingehus. Det vil eksempelvis kunne ske, hvis der konstateres alvorlige eller gentagne velfærdsproblemer, eller hvis producenten ikke fremkommer med en fyldestgørende redegørelse for, hvilke nødvendige tiltag vedkommende agter at foretage for at udbedre de påpegede forhold.

Overvågnings- og sanktionssystemet foreslås primært finansieret af slagtekyllingeproducenterne, dog med mulighed for at lade en stor del af omkostningerne blive dækket af en sammenslutning af producenter. Der kan eksempelvis oprettes en kollektiv betalingsordning, f.eks. således at Fjerkræafgiftsfonden dækker udgifterne til overvågningen på slagterierne og den stikprøvevise besætningskontrol, mens den enkelte producent selv skal afholde udgifterne til redegørelser, kontrolbesøg mv., der er foranlediget af konkret konstaterede velfærdsproblemer i den pågældende producents besætning.

Lovforslaget indeholder endvidere bemyndigelsesbestemmelser til justitsministeren til administrativt at

fastsætte nærmere regler om ovennævnte forslag, samt om foder- og drikkevandsanlæg og lysintensiteten i kyllingehusene. På baggrund af arbejdsgruppens delrapport har Justitsministeriet udarbejdet et udkast til bekendtgørelse om hold af slagtekyllinger og rugægsproduktion. Bekendtgørelsesudkastet er optrykt som bilag til dette lovforslag.

2. De gældende regler

2.1. Dyreværnsloven mv.

Ved hold af slagtekyllinger gælder de almindelige regler i dyreværnsloven (jf. lov nr. 386 af 6. juni 1991 med senere ændringer), som indeholder generelle regler for behandling af dyr.

Dyreværnsloven indeholder ikke specifikke regler om slagtekyllinger. Lovens generelle bestemmelser i §§ 1-3 finder imidlertid anvendelse på alle typer af dyrehold mv. Det fremgår blandt andet heraf, at dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe (§ 1), at enhver, der holder dyr, skal sørge for, at dyrene behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyn til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov (§ 2), og at dyrenes opholdsrum skal indrettes i overensstemmelse hermed (§ 3).

I Justitsministeriets bekendtgørelse om mindstekrav til beskyttelse af landbrugsdyr (jf. bekendtgørelse nr. 707 af 18. juli 2000) er der fastsat visse minimumskrav, der altid skal være opfyldt ved hold af landbrugsdyr, medmindre strengere krav er fastsat i anden lovgivning. Bekendtgørelsen indeholder primært bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål (Rådets direktiv 98/58/EF). Bekendtgørelsens regler er imidlertid i vidt omfang en udmøntning af de ovenfor nævnte generelle regler i dyreværnslovens §§ 1-3 i relation til hold af landbrugsdyr.

2.2. Europarådets rekommandation om tamfjerkræ (*Gallus gallus*)

Danmark har den 5. december 1979 ratificeret den europæiske konvention af 10. marts 1976 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, jf. bekendtgørelse nr. 76 af 2. oktober 1980, Lovtidende C 1980 s. 233. Konventionen er ratificeret af samtlige EU-lande og af Fællesskabet. Konventionen gælder for alle dyr, der opdrættes med henblik på produktion af fødevarer, uld, skind, pels eller andre landbrugsformål, og den omfatter således også slagtekyllinger.